

РЕШЕНИЕ

№ 5598

гр. София, 20.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 18.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **8593** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба вх. № 21056 от 11.09.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 6538 от 10.09.2012 г. по описа на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно – почивно дело” (ИАВКВПД), подадена от Р. В. Ш., ЕГН [ЕГН] с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет.2 срещу Заповед № ЧР – 09 – 1700 от 28.08.2012 г. на изпълнителния директор на ИАВКВПД, с която на основание чл. 106, ал.1, т.2 и чл. 108 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 2, ал.1 и §4, ал.2 от Постановление № 54 от 01.04.2010 г. на министерски съвет, с което е приет Устройствен правилник на ИАВКВПД и утвърденото от министъра на отбраната Длъжностно разписание на Агенцията № БМ – 472, в сила от 10.07.2012 г., с което се отменя Длъжностно разписание № БМ – 400, в сила от 01.05.2011 г., с което се отменя Длъжностно разписание № БМ – 388 от 14.05.2010 г., в сила от 25.05.2010 г., е прекратено служебното ѝ правоотношение поради съкращаване на длъжността, считано от 29.08.2012 г.

Жалбоподателката сочи, че обжалваният от нея административен акт е незаконосъобразен и неправилен, тъй като е издаден в нарушение на административно – производствените правила, в противоречие с материално-правни разпоредби, в несъответствие с целта на закона, поради което иска неговата отмяна. Инвокират се доводи, че оспорената заповед е издадена при липса на правно основание и по-скоро при отсъствието на фактическо основание за издаването ѝ. На следващото място се

твърди, че административния акт е незаконосъобразен, тъй като длъжността, от която е прекратено служебното правоотношение на Ш. „главен експерт”, в рамките на щатната структура на ИАВКВПД, не е съкратена по смисъла на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл, във връзка с чл. 2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията.

В хода на съдебното производство жалбоподателката редовно призована се явява лично и с процесуален представител – адв. Д.. Поддържа жалбата и моли да бъде уважена по изложените в нея съображения, депозира писмено становище и претендира сторените по делото съдебно – деловодни разноски.

Ответникът – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно – почивно дело”, редовно призован, се представлява от юрк. Н., която оспорва жалба, излага съображение за законосъобразност на оспорения административен акт, претендира юрисконсултско възнаграждение и депозира писмено становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На базата на решение № 10039 от 09.07.2012 г., постановено по адм. дело № 2264/2012 г. по описа на П. отделение на Върховния административен съд, с което е прогласена за нищожна заповед № РД – 26 – 275 от 25.05.2010 г. на министъра на отбраната, с която е прекратено на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл служебното правоотношение на Р. Ш. и въз основа на което, същата е подала заявление рег. № 13-00-2498 от 09.08.2012 г., с което е поискала да бъде възстановена на длъжност в Министерство на отбраната. Със заповед № ЧР – 09-1699 от 28.08.2012 г., изпълнителният директор на ИАВКВПД на основание чл. 122, ал.1 от ЗДСл е възстановил Р. В. Ш., с ранг IV – ти младши, на заеманата преди прекратяване на служебното ѝ правоотношение длъжност Главен експерт в ЦИСО – С., сектор „Центрове за индивидуално социално обслужване”, в отдел „Социално обслужване в Териториална дирекция – С., в Главна дирекция „Управление на социалните дейности” в ИАВКВПД, считано от 09.08.2012 г. Тази заповед е връчена на адресата си на 28.08.2012 г. На същата дата ответникът по делото е издал обжалваната заповед № ЧР – 09 – 1700, с която е прекратил служебното правоотношение на жалбоподателката на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, връчена на 28.08.2012 г.

На основание чл. 106, ал.4 от ЗДСл изпълнителният директор на ИАВКВПД е заповядал на жалбоподателката да се изплати обезщетение за в размер на една брутна заплата за неспазено предизвестие. Със заповед № ЧР – 09-1714 от 29.08.2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията, е заповядал на жалбоподателката на основание чл. 61 от ЗДСл във връзка с обжалваната заповед да ѝ се изплати обезщетение за използван годишен отпуск.

Със заповед № ЧР – 09-1714 от 29.08.2012 г. на ответника е заповядано да се изплати обезщетение за използван платен годишен отпуск от Р. Ш. в размер на 18 работни дни за 2010 г., 2- работни дни за 2011 г. и в размер за 1 работен ден за 2012 г.

Видно от мотивите на обжалваната заповед, прекратяването на служебното правоотношение на жалбоподателката е във връзка с длъжностно разписание № БМ – 472 в сила от 10.07.2012 г., с което е отменено ЗР № БМ – 400 в сила от 01.05.2011 г. От това длъжностно разписание се установява, че общата численост на броя длъжности в ИА е 511 щ.бр.

Съгласно У. правилник на ИАВКВПЧД общата ѝ численост е 511 щатни бройки. Подробното разпределението на числеността на служителите в административните звена на агенцията е посочено в приложението към УП. Тази численост се установява и от приетите по делото длъжностни и поименни длъжностни разписания (длъжностно разписание № БМ – 472/2012 г., в сила от 10.07.2012 г., с което е отменено длъжностно разписание № БМ – 400 от 01.05.2011 г., с което отменя длъжностно разписание № БМ – 388 от 14.05.2010 г.).

Видно от съдържанието на последното действащо длъжностно разписание в административната структура на ИА няма дирекция „Управление на социалните дейности“, но в специализираната администрация има дирекция „Управление на военните клубове и военно – почивно дело“. Това обстоятелство е установено и от приетата по делото С., която се кредитира изцяло от съда. Вещото лице по делото в табличен вид е проследило наличните сектори в Агенцията, като е посочило, че в отдел „Югозападен“, където е била работила жалбоподателката, в сектор „Военни клубове“ има един началник на сектор и назначен един главен специалист на трудов договор, а жалбоподателката е била главен експерт по служебно правоотношение. В този сектор се включват военните клубове: ВК – Б., ВК – Г. Д., ВК – Б., ВК – С., ВК – Д., ВК – С. и ВК – К.. Към тях няма длъжност „главен експерт“, а „главен специалист“, които са на трудово правоотношение. От подробното проследяване на длъжностното разписание на ИА се установява, че в останалите отдели „Централен“, „североизточен“, „югоизточен“ и „Северозападен“, в сектор „военни клубове“ са налични длъжности за „главен експерт“.

Видно от приетата по делото експертиза се установява, че длъжността, от която е предишното прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката, е „главен експерт“ в сектор „Центрове за индивидуално социално обслужване“ в отдел „Социално обслужване“ в Териториална дирекция – С. в Главна дирекция „Управление на социалните дейности“ в ИАВКВПД. Към датата на депозиране на заявлението за възстановяване на работа – 09.08.2012 г., такъв сектор и отдел не съществуват. Вещото лице при това положение е направило извод, че длъжността „главен експерт“ не може да съществува като нормативно определена позиция в несъществуващ сектор и отдел.

Експертизата е посочила, че длъжностното разписание в сила от 10.07.2012 г., което е валидно и към 09.08.2012 г., сочи, че в различните административни структури на ИА ВКВПД има общо 84 позиции „главен експерт“.

След извършен сравнителен анализ на длъжностната характеристика на жалбоподателката и прегледаните от вещото лице в ИАВКВПД длъжностни характеристика на длъжността „главен експерт“, експертизата е заключила, че част от основните задължения на жалбоподателката съществуват в длъжностните характеристика в отдел „Туристическо обслужване в страната“, отдел „Управление на военните клубове“ и отдел „Управление на представителни обекти“.

По–нататък експертизата е посочила, че един служител на длъжност „главен експерт“ в отдел „Туристическо обслужване в страната“ изпълнява дейност, която се е изпълнявала от Р. Ш. – „Организиране на отдиха на служителите в системата на МО, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия“. Други дейности, които се припокриват с тези, изпълнявани от Р. Ш. се изпълняват от по един „главен експерт“ в отдел „Управление на военните клубове и н отдел „управление на представителните обекти“.

Вещото лице е посочило, че след 28.08.2013 г. все още е в сила длъжностното разписание № БМ – 472, в сила от 10.07.2012 г. На базата на това длъжностно разписание е изготвено поименно разписание на длъжностите към 01.08.2012 г. и поименно разписание на длъжностите към 01.09.2012 г. в табличен вид (таблица 1) експертизата е проследила щатните и реално заетите бройки за процесната длъжност, като е установила, че от предвидените 84 щатни бройки, 80 са реално заети, а 4 бр. свободни.

В друга таблица (таблица 2) вещото лице е идентифицирало девет основни функции от длъжностната характеристика на жалбоподателката. Пет от тях се изпълняват от служители, назначени на работа при ответника. Останалите четири, експертизата е счела, че не се изпълняват от служители на Агенцията.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства освен цитираната експертиза, така и представените с административната преписка документи, както и допълнително представените, които са използвани от вещото лице по делото.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – София град направи следните правно изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на Р. Ш. на 28.08.2012 г., съгласно отбелязването върху нея, а жалбата е подадена на 10.09.2012 чрез административния орган. Следователно е спазен установения в чл. 146 от АПК 14 дневен срок, както и че е депозирана от правно легитимирано лице, имащо право да оспорва административния акт като негов адресат, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – изпълнителния директор на ИА ВВКВПД. Съгласно чл. 108, ал.1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, длъжимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Жалбоподателката е възстановена на длъжност по служебно правоотношение със заповед на изпълнителния директор на ИА. Следователно, по силата на визираната правна норма изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно – почивно дело” в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в ръководеното от него ведомство. Компетентността на изпълнителния директор на ИА ВКВПД произтича пряко от У. правилник на Агенция, където е записано, че назначава и освобождава държавните служители.

Спазена е и установената в чл. 108, ал.1 от ЗДСл писмена форма на акта за прекратяване на служебното правоотношение, като в него изрично е посочено правното основание за прекратяване – чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, придобития ранг на държавна служба – IV младши, като в нея е отразено, че на служителката се дължи изплащане на обезщетение в размер на brutната заплата за неспазения срок на

предизвестие.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Въз основа на утвърденото ново длъжностно разписание в сила от 10.07.2012 г. ответникът е издал заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. ЗДСл не предвижда специална процедура за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл. 106, ал.1, т.2. Необходимо е единствено наличие на писмено предизвестие, неспазването на което съгласно чл. 106, ал.4 може да се компенсира с обезщетение. В настоящия случай предизвестие не е спазено и в заповедта изрично е посочено, че жалбоподателката има право на парично обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

От друга страна, оспорената заповед е законосъобразна, тъй като жалбоподателката е била назначена на длъжност „главен експерт” в сектор „Центрове за индивидуално социално обслужване”, отдел „Социално обслужване, Териториална дирекция С. в Главна дирекция „Управление на социалните дейности” на Изпълнителна агенция „Социални дейности на Министерството на отбраната”. С Постановление № 54/ 01.04.2010 г. е приет нов Устройствен правилник на Министерство на отбраната и Изпълнителна агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната” е преобразувана в Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно – почивно дело”. На това основание със заповед № РД - 26-275 25.05.2010 г. министърът на отбраната прекратява служебното правоотношение на Ш. поради съкращаване на длъжността – чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл. Тази заповед е обявена за нищожна с решение № 10039 от 09.07.2012 г. по адм. дело № 2264/2012 г. на Върховния административен съд, пето отделение, след като е установено, че министърът е не е компетентен да прекрати служебното правоотношение, тъй като дейността, изпълнявана от служителката е преминала в Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно – почивно дело” и функциите, задълженията и изискванията за длъжността са запазени с незначителни различия в длъжността „главен специалист” във военен клуб в ОУОКВКПОМО. След влизане в сила на цитираното съдебно решение на ВАС на 27.07.2012 г., Ш. е възстановена на заеманата до уволнението длъжност (заповед № ЧР-09-1699/28.08.2012 г. ответника). На същата дата е издадена и заповед № ЧР - 09-1700/ 28.08.2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело”, предмет на оспорване в настоящото производство, с която служебното правоотношение на служителката е прекратено на основание чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл - поради съкращаване на длъжността. Като основание за издаване на заповедта е посочено цитираното по-горе ПМС 54/ 2010 г., длъжностното разписание на агенцията от 25.05.2010 г. и новото длъжностно разписание от 10.07.2012 г.

При тези данни настоящият съдебен състав приема, че не са налице основания за прекратяване на служебното правоотношение и заповедта е издадена в противоречие със закона. Отмяната на предходната заповед за уволнение на жалбоподателката или обявяването ѝ за нищожна, както в случая, има за последица възстановяването на служителката на заеманата преди уволнението длъжност (арг. от чл. 122, ал.1 от ЗДСл), като за органа по назначаването възниква задължението да осигури на възстановения служител възможност да изпълнява служебните си функции. В случая последното задължение не е изпълнено, а служебното правоотношение на жалбоподателката отново е прекратено. Следователно, въпреки че са изпълнени

предпоставките на чл. 122, ал.1 от ЗДСл, в нарушение на цитирания текст служебното правоотношение със служителката фактически не е възстановено във вида, в който е съществувало преди отмяната заповедта за уволнение.

С оспорената заповед са нарушени и материалноправните изисквания на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл, текст който предвижда прекратяване на служебното правоотношение със служителя при съкращаване на длъжността. За да възникне основанието, предвидено в цитираната норма, следва да се установи, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако длъжността е запазена, е намален броят на служителите, ангажирани с нейното изпълнение. Установяването на фактическите основания, обосноваващи съкращаване на длъжността, е в тежест на административния орган (чл. 170, ал.1 от АПК). В случая предпоставките на цитирания текст са осъществени. С влязло в сила съдебно решение е установено, че длъжността, заемана от служителката „главен експерт“ в сектор „Центрове за индивидуално социално обслужване“, отдел „Социално обслужване“, Териториална дирекция С. в Главна дирекция „Управление на социалните дейности“ на Изпълнителна агенция „Социални дейности на Министерството на отбраната“ с извършените с ПМС 54/ 2010 г. структурни промени е запазена в отделни нейни функции в преобразуваната Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“ съгласно длъжностното разписание от 10.07.2010 г. Това запазване е по отношение само на отделни нейни функции, а не в съвкупност, още повече както е посочило и вещото лице някой от тях въобще не съществуват към момента на издаване на оспорения акт. Тези обстоятелства се установяват и от съпоставката на представените по делото длъжностни характеристики за длъжността, заемната от Ш. и за длъжността „главен експерт“, подробно описана в приетата експертиза. Следователно длъжността „главен експерт“ е запазена като нормативно определена позиция, но не и като система от функции, задължения и изисквания. Поради това следва да се приеме, че по отношение на жалбоподателката са осъществени изискванията на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл и е налице предвиденото в текста основание за прекратяване на служебното правоотношение.

Настоящият съдебен състав приема направеното възражението от ответника, че длъжността е премахната като нормативно определена позиция и система от функции. Съпоставката между длъжностната характеристика на длъжността, изпълнявана от Ш. и на тази на главен експерт отдел „Управление на военните клубове“ и отдел „Управление на представителните обекти“, разкрива идентичност на някой от изпълняваните от нея функция, които са разпръснати между различните отдели, а други, подробно описани в приетата експертиза въобще не

съществуват в администрацията на ответника.

С цел яснота следва да се посочи, че премахването или редуцирането на съответните предвидени в длъжностното разписание щатни бройки представлява съкращение на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл. Налице е реално съкращаване на длъжността, заемана от Р. В. Ш. на посоченото в заповедта правно основание, което съставлява и фактическо такова по чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл. Длъжността, заемана от жалбоподателката – “главен експерт” като наименование е запазена, но не и единна система от функции. Определящото в случая при преценка на материално правното основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл е обективното наличие на промяна в утвърденото длъжностно разписание. При това положение жалбата се явява неоснователна и не следва да бъде уважавана.

При този изход на делото и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, такова следва да му бъде присъдено в размер на 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 4 от АПК, Административен съд – София град, I отделение, 8 – ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. В. Ш., ЕГН [ЕГН] с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет.2 срещу Заповед № ЧР – 09 – 1700 от 28.08.2012 г. на изпълнителния директор на ИАВКВПД

ОСЪЖДА Р. В. Ш., ЕГН [ЕГН] с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет.2 да заплати в полза на бюджета на ответника изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „военни клубове и военно – почивно дело” юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: